

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-730-0335
Dok.: PFN40369

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 af 31. oktober 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf mv. (Behandlingsgaranti for indsatte stofmisbrugere, undersøgelse af indsatte personer, kundgørelse af fængselsforskrifter mv.) (L 23).

Spørgsmål nr. 4:

”Hvor stort er behovet for at iværksætte behandling efter behandlingsgarantien?”

Svar:

I 2003 gennemførte kriminalforsorgen en rusmiddelundersøgelse, som viste, at 34 % af kriminalforsorgens samlede klientel var stofmisbrugere. Heraf tilhørte 14 % opioidmisbrugsgruppen (dvs. misbrug af heroin mv.), 6 % misbrugte centralstimulerende midler (f.eks. amfetamin og kokain) og 14 % tilhørte hashmisbrugsgruppen.

Med de planlagte behandlingstilbud vil behandlingspladsernes andel af den samlede kapacitet i fængslerne komme til at udgøre knap 12 % af pladserne i de lukkede fængsler og knap 7 % af pladserne i de åbne. Hertil kommer, at alle fængsler er i færd med at etablere dagtilbud om hashmisbrugsbehandling på tværs af afdelingerne.

Behovet for behandlingspladser må vurderes i lyset af erfaringerne fra det omgivende samfund, hvor den altovervejende del af de misbrugere, som er indskrevet i behandling, er i ambulant substitutionsbehandling (dvs. en medicinsk behandling, hvor misbrugsstoffet erstattes med et lægeligt ordineret stof). En sådan behandling indebærer ikke ophold på et behandlingssted, og indsatte stofmisbrugere, der er i substitutionsbehandling, vil derfor ikke optage en af kriminalforsorgens behandlingspladser.

Det er kriminalforsorgens vurdering, at behandlingsbehovet ikke vil stige væsentligt med indførelse af behandlingsgarantien. Denne vurdering bygger på erfaringerne fra det øvrige samfund, hvor der hverken skete en eksplosiv stigning i antallet af placeringer i stoffri døgnbehandling eller tilgang til ambulant substitutionsbehandling i forbindelse med indførelse af en behandlingsgaranti.

Det må imidlertid forudses, at de målgrupper, som hidtil ikke har fået tilbud i fuldt tilstrækkeligt omfang, og som nu bliver tilgodeset via diverse satspuljefinansierede behandlingstilbud, vil søge den tilbudte behandling, og at det samlede antal misbrugere i behandling derfor vil stige noget. Dette gælder særligt behandlingstilbuddet til indsatte kvinder, tilbuddet om behandling af indsatte med misbrug af centralstimulerende stoffer og tilbuddet om behandling af hashmisbrug i alle fængsler.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at to andre faktorer kan spille ind i relation til en stigning i antallet af henvendelser fra indsatte med ønske om behandling:

Den ene faktor er den signalværdi, som en behandlingsgaranti sender. Den øgede fokus på muligheden for behandling vil således kunne få nogle stofmisbrugere til at henvende sig.

Den anden faktor er den systematiske motivations- og forbehandlingsindsats, som gennem satspuljeprosjekter nu er muliggjort i arresthuse over hele landet. Der har hidtil været en tendens til, at de arresthuse, som tilbød motivationsprogrammer og forbehandling, i højere grad end de øvrige arresthuse visiterede til en behandlingsafdeling efter domfældelsen.

Uanset en eventuel stigning i tilgangen til behandling forventes det, at kriminalforsorgen vil kunne leve op til behandlingsgarantien efter 1. januar 2007 med de nuværende tilbud, herunder tilbud om substitutionsbehandling, den planlagte udbygning af tilbuddene samt muligheden for behandling uden for kriminalforsorgens institutioner i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 78. Kriminalforsorgen vil dog nøje følge området for at vurdere behovet for en eventuel udvidelse af behandlingskapaciteten.